

EDITORIAL ARTICLE

ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ ΒΑΣΙΣΜΕΝΗ ΣΕ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ

Ευφροσύνη Κανέλλου

RN, MSc Προϊσταμένη Κεντρικής Αποστείρωσης, Νοσοκομείο Παίδων «Η Αγία Σοφία», Αθήνα

DOI: 10.5281/zenodo.2551603

Κατά τα τελευταία έτη παρατηρείται στροφή της Νοσηλευτικής από τη κλινική εμπειρία και τον παραδοσιακό τρόπο παροχής φροντίδας προς την Νοσηλευτική Βασισμένη σε Ενδείξεις, η οποία αποτελεί πρόκληση για τους νοσηλευτές καθώς αφενός το ερευνητικό πεδίο έχει πολλά περιθώρια ανάπτυξης αφετέρου αναγνωρίζονται ολοένα και περισσότερο τα οφέλη για τους ασθενείς και την ορθή διαχείριση των οικονομικών της υγείας.^{1,2}

Η Νοσηλευτική Βασισμένη σε Ενδείξεις προϋποθέτει καλή γνώση σε θέματα που αφορούν τη νοσηλευτική έρευνα και κατάλληλη επεξεργασία αυτής της γνώσης. Κάθε ένδειξη θα πρέπει να είναι επαρκής για τη λήψη της βέλτιστης απόφασης, κατανοητή από τον λήπτη και εφαρμόσιμη σε έγκαιρο χρόνο. Η Νοσηλευτική Βασισμένη σε Ενδείξεις αποτελεί αλληλεπίδραση των καλύτερων διαθέσιμων ενδείξεων σε συνδυασμό με τις ανάγκες του ασθενή, τον κλινικό χώρο την κλινική εξειδίκευση, τα εμπλεκόμενα μέλη και τους πόρους του συστήματος υγείας.¹⁻³

Η αναζήτηση των ενδείξεων αποτελεί χρονοβόρα διαδικασία η οποία απαιτεί δεξιότητες που σχετίζονται με την αξιολόγηση μεγάλου όγκου στοιχείων, προκειμένου να διατυπωθούν συστάσεις και υλοποιείται συνήθως από τα Πανεπιστήμια για τις υπηρεσίες υγείας. Αναγνωρίζοντας αυτή την πρόκληση πολλές κυβερνήσεις έχουν δημιουργήσει ομάδες για την ανάπτυξη κλινικών κατευθυντήριων γραμμών.^{1,2}

Η Νοσηλευτική Βασισμένη σε Ενδείξεις επιβάλλει τη διάχυση της νέας γνώσης πέρα από τα σύνορα του συγκεκριμένου οργανισμού προς τα διαφορετικά συστήματα υγείας, τους τοπικούς και κοινωνικούς παράγοντες. Η Νοσηλευτική Βασισμένη σε Ενδείξεις είναι κοινωνική ευθύνη καθώς θα πρέπει να παρέχει ενημέρωση σε άτομα που διαμορφώνουν την πολιτική της υγείας.¹⁻³

Παρόλα αυτά, η εφαρμογή της Νοσηλευτικής Βασισμένης σε Ενδείξεις αντιμετωπίζει πλήθος εμποδίων σε ατομικό επίπεδο, σε επίπεδο οργανισμών και σε επίπεδο κυβέρνησης. Για παράδειγμα, σε

ατομικό επίπεδο παρατηρείται απουσία ικανότητας εκτίμησης των ερευνητικών δεδομένων από τους νοσηλευτές, έλλειψη αυτονομίας για την εισαγωγή αλλαγών, αδυναμία συνεργασίας με συναδέλφους που δεν γνωρίζουν περί έρευνας ενώ σε επίπεδο οργανισμών επικρατεί απουσία διάθεσης χρόνου όπου οι νοσηλευτές θα διαβάσουν ή θα επισκεφθούν τη βιβλιοθήκη, ανεπάρκεια πόρων στις βιβλιοθήκες νοσοκομείων (απουσία περιοδικών νοσηλευτικής έρευνας) και γενικότερα απουσία στήριξης από τα νοσηλευτικά ιδρύματα (απουσία κινήτρων, ηγεσίας και στρατηγικής). Επίσης, απουσιάζουν ηγέτες με διακεκριμένα προσόντα οι οποίοι να είναι δεκτικοί προς την έρευνα και τη νέα γνώση.¹⁻⁴

Η εφαρμογή της Νοσηλευτικής Βασισμένης σε Ενδείξεις είναι αλληλένδετη με τη βελτίωση της ποιότητας παρεχόμενης φροντίδας, την αύξηση της ικανοποίησης των ασθενών καθώς λαμβάνονται υπόψη οι προσωπικές του επιλογές, την καλύτερη οργανική και ψυχολογική κλινική έκβαση και την αύξηση των δεικτών ποιότητας. Επίσης, διαμορφώνει ένα κατάλληλο και αποτελεσματικό πλαίσιο φροντίδας και λήψης αποφάσεων, προάγοντας έτσι την επιστημονική αυτονομία των νοσηλευτών. Η δημιουργία κατάλληλου πλαισίου και

οργανωτικής κουλτούρας σε συνδυασμό με την ετοιμότητα του ατόμου, των μελών και του οργανισμού, την προαγωγή της διά βίου εκπαίδευσης και την εξασφάλιση υλικοτεχνικών μέσων θα βοηθήσουν σημαντικά προς αυτή την κατεύθυνση.¹⁻⁵

Ειδικά για την Περιεγχειρητική Νοσηλευτική είναι ανάγκη να εφαρμόζονται εξειδικευμένες γνώσεις και δεξιότητες που να συμβάλλουν στη βέλτιστη παροχή υπηρεσιών υγείας, προασπίζοντας τη δημόσια ασφάλεια των χειρουργικών ασθενών σύμφωνα με τεκμήρια βασισμένα σε ενδείξεις.⁶

Παράλληλα ο Περιεγχειρητικός Νοσηλευτής είναι ανάγκη και αυτός με τη σειρά να μην ξεχνά να τηρεί τις αρχές του επαγγελματισμού, των ευθυνών που του απορρέουν από την παροχή υπηρεσιών υγείας, καθώς και να επιδεικνύει καθημερινά τον ανθρώπινο χαρακτήρα, παρέχοντας προς τους χειρουργικούς ασθενείς ολιστική νοσηλευτική φροντίδα.⁷

Επίσης στην Περιεγχειρητική νοσηλευτική φροντίδα, πέρα από τις αρχές που διέπουν την νοσηλευτική βασισμένη σε ενδείξεις, η έννοια της ηθικής κατέχει σημαντικό ρόλο στην εκτέλεση των καθηκόντων και της ουσιαστικής επικοινωνίας με τους ασθενείς και των αναγκών τους.⁸

Cite as: Κανέλλου, Ε. (2019). Νοσηλευτική Βασισμένη Σε Ενδείξεις. *Perioperative nursing (GORNA)*, E-ISSN:2241-3634, 7(3), 152–154. <http://doi.org/10.5281/zenodo.2551603>

Βιβλιογραφία

1. Κυρίτση Ε. Νοσηλευτική βασισμένη σε Ενδείξεις: Οφέλη και Εμπόδια Νοσηλευτική 2011;50(4): 357–358.
2. Μαντζούκας Σ. Πράξη βασισμένη σε αποδείξεις. Νοσηλευτική 2009;48:7–18.
3. Νακάκης Κ, Ουζούνη Χ. Νοσηλευτική βασισμένη σε ενδείξεις: Μια νέα προοπτική για την ελληνική Νοσηλευτική. Το Βήμα του Ασκληπιού 2008;7:208–220.
4. Shortell SM, Rundall TG, Hsu J. Improving patient care by linking evidence-based medicine and evidence-based management. *JAMA* 2007; 298(6):673-676.
5. Melnyk B, Fineout-Overholt E, Stillwell S, Williamson K. The Seven Steps of Evidence-Based Practice *AJN* 2010; 110 (1):51-53.
6. Koutelekos I. Culture of education and safety in perioperative nursing. *Perioperative Nursing*. 2017;6(1):66-68.
7. Koutelekos I. Perioperative Nurse: Professionalism, Responsibility, Humanity. *Perioperative Nursing*. 2018;7(1):1-5.
8. Koutelekos I. Function of nurse: Aristotle's poesis and praxis. *Perioperative Nursing*. 2017 ; 6(3):124-126.